

въ училище-то при учителя; сѣще така наказание за бѣснѣние не може да бѣде, защо-то има отрядено врѣмя, кога да ся учи и кога да ся играе. Всичко, що може да ся допусне въ таково училище, то е да ся подканя дѣте-то да внимава.

НѢКОЛКО ДУМЫ ЗА ПРЪВЫ-ТЫ УРОЦИ ВЪ УЧИЛИЩЕ-ТО.

Пръви-ти два три урока съ дѣца, що поставятъ пръвъ пѣтъ въ училище, трѣбва да ся нагласяятъ така, каквото дѣца-та да могатъ да ся запознаѣтъ съ тѣхъ, съ учителя и съ училище-то. Нѣ това трѣбва да приличя повече на разговоръ, а не на урокъ. Разговоръ-тъ трѣбва да бѣде простъ и безъ никакви забыколкы. Учитель-тъ трѣбва да говори съ дѣца-та такъвъ языкъ, какъвто говорятъ тыи у домаси; нѣ малко по малко трѣбва да гы учи да навикнѣтъ на общербългарскый книжевный языкъ.

Испрѣво учитель-тъ пыта изедно всички-ты дѣца отъ отдѣление-то, а послѣ изывква едно само дѣте и го пыта да отговори. Още отъ пръвы-ты уроци учитель-тъ трѣбва да гяда да научи дѣца-та на таково пытане и отговаряне. Пытане-то ако е ново и отговоръ-тъ му е малко мѣченъ, учитель-тъ трѣбва да пыта нѣкое по-даровито, по-развито и по-утрѣсено дѣте, което съ отговаряне-то си насрѣдчева по-слабы-ты и страшливы-тѣ дѣца. Ако отговори дѣте-то криво, може да му ся поправятъ само по-главны-ты погрѣшки и не трѣбва да му ся издирва много, защото лоши-ти навыци не ся исправватъ оеднажъ и още, много лоше нѣщо е да вдѣхнешъ